

VŠTOP V ŠOLO

Vstop v šolo je ena izmed prelomnic v otrokovem življenju. Zanj predstavlja velik korak. Prav tako pa je to velik, in včasih tudi težek, korak za njegove starše.

Starši dobite prve napotke in se s šolo najprej spoprimate. Vi se veselite velike telovadnice, prebrskate knjižne police, pokukate v šolsko kuhinjo, obhodite igrišče in s strahom prehodite poti in stranpoti, po katerih bo vaš otrok vsak dan peščil v šolo. Na informativni sestanek pridete s številnimi vprašanji, da bi zbrali čim več nasvetov, ki bi vašim bodočim šolarjem olajšali šolska leta. In prav je tako. Saj ste **vi otrokom prvi zgled**, v vas bodo otroci upirali pogled, ko bodo prestopili šolski prag in veliko lažje jim bo, če boste stopali odločno, nasmejani, z zvedavim pogledom, če boste pozdravili znance, sosede, učitelje ipd.

Otroci se na vstop v šolo **odzivajo zelo različno**. Nekateri so polni navdušenja in s prehodom opravijo mimogrede, drugi so zadržani in plahi. Morate pa se zavedati, da je to za otroka velika sprememba, na katero se mora navaditi v zelo kratkem času. Zato bodite pozorni na drobne stvari, tudi če se otrok na videz vede povsem normalno in običajno. Otroci svojih strahov pogosto nočejo izraziti z besedami, a se ti lahko pokažejo v obliki **psihosomatskih težav**, na primer z glavoboli, bruhanjem, bolečinami v trebuhu ... V vsakem primeru je potreben čas, da se navadijo na nov način dela in nov red, ki se precej razlikujeta od tistih v vrtcu. Učiteljice si zelo prizadevajo, da bi bil prehod karseda blag in neopazen, zato ne začnejo že prvi dan s pravim šolskim delom, pač pa ponavadi otroke nanj navajajo v uvajalnem obdobju.

Posebno pozornost starši, v mesecih pred otrokovim vstopom v šolo, namenite njegovemu **socialnemu razvoju**. Predvsem iz vašega zglada naj se otrok uči pozdravljanja, navezovanja stikov, izrekanja prošenj, zahval in dobronamernih pohval, nauči pa naj se tudi prositi za pomoč. Z zgledom starši otrokom kažete **primeren odnos do dela**. Pomembno pa je tudi, da se otroci naučijo poslušati in se obnašati v skupini, se pravi, da počakajo, da pridejo na vrsto, odstopijo mesto, boljši kos hrane, igračo, ipd. Okolica naj otroku pokaže, da mu gre dobro, pa naj gre za umivanje rok, nošenje vrečke iz trgovine, brisanje prahu ali risanje. Spodbujajte ga, da pri delu vztraja tako dolgo, da ga opravi, seveda pa naj bodo naloge primerne njegovim sposobnostim. Seveda pa je pomembno, da se zavedate, da se lahko kadarkoli obrnete na strokovne delavce v šoli, ki vam bodo priskočili na pomoč pri spremljanju razvoja vašega otroka in vas usmerjati, da boste otroku ponudili

dejavnosti, ki jih zmore, da bo doživel čim več uspehov in krepil svojo samozavest, ob tem pa znal prenašati tudi poraze.

Prvi september naj ne bo bavbav! Svojega otroka **večkrat seznanite s šolo**. Lahko ga peljete na šolsko igrišče, na informativni dan, udeležite se lahko tudi kakšne šolske prireditve ipd. Pomembno pa je, da **otroka s šolo ne strašite**, ne govorite o hudih učiteljih, grozno težkih nalogah in z žugajočim prstom »Boš že videl, ko boš šel v šolo!«. Pogovarjajte se z otroki o pozitivnih izkušnjah, lahko opišete tudi svoje dogodivščine s sošolci, šolske izlete, športne dneve ... Seveda pa jim povejte tudi za naloge, ki so vam delale preglavice, in sošolce, ki so se grdo obnašali do vas, kajti šola mora biti predstavljena realno. Prevladuje pa naj pozitivni vidik, da boste otroku vivali zaupanje vase, v sošolce in učitelje. Naj se zaveda, da bo sposoben premagovati težave, da bo pri tem vedno bolj samostojen in bo, tako kot na vseh drugih področjih, vedno redkeje potreboval pomoč.

V tem času lahko skupne urice namenite pripravi šolske torbe, šolskih potrebščin, šiljenju barvic, pregledovanju knjig, ovijanju zvezkov ... Če bodo otroci pokazali interes za opravljanje teh nalog, jim to prepustite in uživajte v družbi z njimi.

Pripravila: svetovalna delavka Sergeja Hudolin, univ. dipl. psih.